

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A **a városi** Ítéltábla a dr. Sándor Bernadette Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Sándor Bernadette ügyvéd) által képviselt **felperes neve (címe)** alatti lakos felperesnek - dr. Lászlófi Gabriella ügyvéd által képviselt **II.rendű alperes neve (címe)** szám alatti székhelyű II. r. és **III. rendű alperes neve (címe)** alatti idézési című III. r. alperesek ellen személyiségi jogsértés megállapítása iránt indított perében a Csongrád Megyei Bíróság 2008. október 31. napján kelt 2.P.21.637/2008/5. számú ítélete ellen a felperes 6. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezéseit **részben és akként változtatja meg**, hogy a felperes által fizetendő eljárási illeték összegét 130.000.- (Egyszázharmincezer) Ft-ra leszállítja. Megállapítja továbbá, hogy a II. és a III. r. alperesek kötelesek az illetékes állami adóhatóság külön felhívására megfizetni a Magyar Államnak 20.000.- (Húszezer) Ft elsőfokú eljárási illetéket.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A felperes köteles megfizetni az illetékes állami adóhatóság külön felhívására a Magyar Államnak 150.000.- (Egyszázötvenezer) Ft másodfokú eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A II. r. alperes által kiadott ... című napilap 2006. június 23-i számában "Százmillió üti **/felperes neve/** markát" címmel cikk jelent meg. E szerint "Több mint százmilliót ítélt meg jogerősen a megyei bíróság a volt fürdőigazgatónak, felperesnek. A pénzt egykori munkahelyének, a városi tulajdonú

/cég 1/-nek kell megfizetnie. Az önkormányzat felülvizsgálati kérelmet nyújt be a Legfelsőbb Bírósághoz az ügyben". A lap 5. oldalán a FIDESZ előző napi sajtótájékoztatójáról közölt tudósítást "A város jogellenesen menesztette a volt fürdőigazgatót. Százmillió üti **/felperes neve/** markát" címmel. A cikk ismertette a FIDESZ frakcióvezetőjének, **/személy 1/-**nek a nyilatkozatát, aki a város költségvetésének módosítása kapcsán közölte, a városvezetés 109 millió forinttal akarja emelni a **/cég 1/** törzstőkéjét, éppen annyival, amennyit a korábbi fürdőigazgatónak, felperes nevenek kell kifizetnie az önkormányzati cégnek egy jogerős bírósági végzés nyomán". Majd idézte a frakcióvezető azon kijelentését "ha a város vezetői tisztességes eljárás keretében menesztették volna felperest, akkor nem 109 millió forintot, hanem csak 7-10 millió forintot kellett volna kifizetni neki.... a 109 millió forint az elmaradt munkabérből, végkielégítésből, járulékokból és kamatokból áll". Az újságíró megszólaltatta **/személy 2/** városüzemeltetési alpolgármestert is, akinek nyilatkozatát "**/személy 2/**: nincs vége az ügynek" címmel tette közzé. Ebben az alpolgármester úgy nyilatkozott, hogy a munkaügyi per eredményeként "jogerősen 109 millió forint megfizetésére kötelezte a megyei bíróság a fürdőcéget, ezzel azonban nincs vége az ügynek ..., mert felülvizsgálati kérelmet nyújtunk be a Legfelsőbb Bírósághoz, a fürdőcég és **/felperes neve/** között több per van folyamatban... **/felperes neve/** ellen büntetőeljárás is zajlik, a városi bíróság még nem tűzte ki a tárgyalást".

A 2006. június 24-i lapszám 5. oldalán "Rózsás hangulatban, de nem rózsás helyzetben" címmel az újság ... város közgyűléséről tudósított. A cikk a polgármesternek a **/cég 1/** 109 millió forintos törzstőke emelése kapcsán tett nyilatkozatát ismertette, amely szerint "A fürdőcég és a volt igazgató közötti peres ügyek jogerős bírósági végzései alapján a városi társaságot 109 millió forint megfizetésére kötelezték, ezért kellett tőkét emelni".

Az újság 2006. július 7-i számának 3. oldalán "**/felperes neve/** korábbi fürdőigazgató pert nyert korábbi munkaadója ellen" címmel "109 milliót fizet a város" alcímmel megjelent írás szerint "109 millió forint kifizetésére számít ... önkormányzata **/felperes neve/** munkaügyi pere kapcsán, ebből a már megszületett jogerős határozatok értelmében - a különféle járulékok, költségek mellett - közel 70 millió forint a volt fürdőigazgatót illeti". Ezt követően a cikk beszámol a felperes munkaviszonyának jogellenes megszüntetéséről, továbbá arról, hogy ennek eredményeként indult bírósági eljárásban "különböző címen kb. 70 millió forintot kell neki kifizetni. Ehhez jön még ezen összegek több éves kamata és a perköltség".

Ugyanezen lapszám ugyanezen oldalán a III. r. alperes "Jog és erkölcs" címmel jelentetett meg jegyzetet. Ez többek között a következőket tartalmazza: "Bírók, ügyészek, igazságügyi szakértők, politikusok dolgoztak évekig elvben a köz nevében, hogy végül magánzsebbe utaljanak 100 milliót. A fürdőigazgató munkássága feldühítette a jelenleg kormányzó, akkor ellenzéki politikusokat. **/személy 3/** vagyongazdálkodási tanácsnok a választások után azt mondta lapunknak, hogy **/felperes neve/** 170 millió forintos kárt okozott a városnak"... "az a felperes neve, aki az ügyészség szerint csúnyán átejtette ... városát, most még egy "kis" bánatpénzt is kap ugyanettől a közösségtől... Az igazságszolgáltatás és a politika csődöt mondott, **/felperes neve/** győzött, a város veszített".

A felperes módosított keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperesek az újságcikkekben valótlan tényállításokkal, illetve valós tények hamis színben történő feltüntetésével a jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát sértették. Kifogásolta az újságcikkek 100-, illetve 109 millió forint részére való megfizetésére vonatkozó megállapításait (keresetlevél 1-4 pont).

Ezt meghaladóan sérelmezte az alábbi kitételeket is:

5. "Bírók, ügyészek, igazságügyi szakértők, politikusok dolgoztak évekig elvben a köz nevében, hogy végül magánzsebbe juttassanak százmilliót"

6. "Az igazságszolgáltatás és a politika csődöt mondott, **a város** veszített"

7. "**/felperes neve/** 170 millió forintos kárt okozott a városnak"

8. "felperes neve, aki az ügyészség szerint csúnyán átejtette **a város** városát, most még egy "kis" bánatpénzt is kap ugyanettől a közösségtől."

Keresetének indokolása szerint valótlan, hogy a jogerős ítélet alapján 109 millió forinthez jutott, a tényleges összeg ennél alacsonyabb. A pejoratív értelmű, az "üti a markát" kifejezés azt sugallja, hogy az őt megillető összeghez nem tisztességesen, hanem nyereszkeskedő magatartással jutott hozzá. A III. r. alperes által írt cikk azt a látszatot kelti, hogy az igazságszolgáltatás közreműködött abban, hogy számára jogellenesen juttassanak olyan közpénzt, amelyet nem érdemelt meg. A jogsértés megállapításán túl 2.500.000.-Ft nem vagyoni kártérítés egyetemleges megfizetésére is kérte kötelezni az alpereseket. Nem vagyoni kártérítési igényét arra alapította, hogy elbocsátását követően **a városban** szakmai végzettségének megfelelő munkát nem talált, ... **településen** tudott elhelyezkedni, ez azonban családjától elszakította. Annak hatására, hogy őt a cikk negatív színben tüntette fel, barátai, ismerősei elfordultak tőle.

A II. és a III. r. alperesek a kereset elutasítását kérték. Védekezésük szerint a FIDESZ sajtótájékoztatójáról, illetve **a város** Közgyűléséről szóló tudósítást tartalmazznak az újságcikkek, a város gazdálkodásával kapcsolatos adatok pedig közérdekű adatnak minősülnek. Hivatkoztak arra is, hogy a lap 2006. július 7-i számában tételesen felsorolta, hogy a per eredményeként milyen összeget kell az önkormányzatnak, illetőleg a kft-nek a felperes részére megfizetni. A III. r. alperes cikkében foglaltak véleménynek tekintendők, amelyek lényege, hogy az önkormányzat a köz pénzével rosszul bánt, mivel a jogellenes felmondás vezetett oda, hogy a felperes pert nyert vele szemben. Az írás nem a felperes, hanem az önkormányzati döntést hozók felelősségét veti fel.

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy a II. és a III. r. alperesek a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát megsértették, amikor a ... című napilap 2006. július 7-i számának 3. oldalán a "Jog és erkölcs" című cikkben azt a valótlan tényt híresztelték, hogy a felperes 170 millió forintos kárt okozott a városnak. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg a II. r. felperesnek 90.000.-Ft perköltséget, valamint az államnak 210.000.-Ft le nem rótt eljárási illetéket. Határozatának indokolásában rámutatott arra, hogy a Legfelsőbb Bíróság személyiségi jogi perekben is irányadó 12. számú Polgári kollégiumi állásfoglalásának iránymutatása szerint a II. r. alperes

által megjelentetett cikkek tartalmát összefüggésében értékelve megállapítható, hogy azokban a felperes és az egykori munkáltatója közötti perekről számolt be. Tény, hogy a felperes az ott közölt 100, illetve 109 millió forintnál alacsonyabb összegben részesült, azonban a konkrétösszezszerűségnek a felperes megítélése szempontjából jelentősége nincs. Az "üti a markát" megfogalmazás a társadalom által elfogadott kifejezés, amely nem pejoratív értelmű. Kiemelte, hogy a II. r. alperes a 2006. július 7-i lapszámban tételesen is megjelölte, hogy a bíróság különböző jogcímen milyen összeget ítélt meg a felperesnek. Erre tekintettel a keresetlevél első négy pontjában sérelmezett állítások vonatkozásában a jogsértést nem találta megállapíthatónak. Álláspontja szerint a keresetlevél 5. pontjában sérelmezett közlés olyan véleménynyilvánítás, amely nem a felperesre, hanem a bírákra, ügyészekre, igazságügyi szakértőkre, politikusokra vonatkoztatható. Ugyancsak véleménynyilvánításnak minősítette a 8. pontban sérelmezett kijelentést, amely kifejezőmódjában nem túlzó, nem lekicsinylő, lealázó. Azon kitétel, miszerint az ügyészség szerint a felperes **a várost** "csúnyán átejtette", nem valótlantényállítást, mivel az ügyészség a felperessel szemben csalás bűntette miatt emelt vádat, a "csalás" pedig a köznyelv szerint szinonim értelmű e kifejezéssel. Ugyanakkor a II. és a III. r. alperesek semmivel sem tudták alátámasztani azon cikkbeli állítást, amely szerint a felperes a városnak 170 millió forint kárt okozott. E valótlantartalmú híresztelt közlés alkalmas arra, hogy a felperest negatív színben tüntesse fel, ezért e tekintetben a jogsértést megállapította.

Alaptalannak találta a nem vagyoni kártérítés iránti igényt azzal az indokkal, hogy a felperes nem bizonyította az újságcikkben megjelent közléssel összefüggésben keletkezett nem vagyoni hátrányt. Kiemelte **/tanú 1/** tanú vallomását, aki maga is azt állította, hogy nem a konkrétösszezszerűség, hanem a pénzösszeg nagyságrendje az, ami visszatetszést keltett az emberekben. Nem találta bizonyítottnak azt sem, hogy a felperes a kifogásolt sajtóközleményben foglaltak miatt nem kapott **a városban** állást. A házastársi életközösség megromlása sem vezethető vissza a felperes által előadottakra, **/tanú 2/** tanúvallomása alapján ugyanis az volt megállapítható, hogy ennek oka a családtól való távoli munkavégzés, amely nem az alperesek magatartásával hozható okozati összefüggésbe.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet keresete szerinti megváltoztatását kérte. Változatlan álláspontja szerint a jogsértés ténye megvalósult azzal, hogy a II. r. alperes valótlan adatokat közölt a részére kifizetett összeg nagyságáról, továbbá sértő az "üti a markát" kifejezés használata is. A másodfokú tárgyaláson fellebbezése kiegészítéseként kifejtette azon álláspontját, miszerint az újságcikk hatóságokra vonatkozó megjegyzései a felperest is érintik, hiszen az ügyével összefüggésben korrupcióra utaló kitételt tartalmaznak. Azt nem vitatta, hogy a felperes javára megítélt bruttó összeg 109 millió forintnak megfelel, arra hivatkozott, hogy a felperes ezt az összeget nem kapta meg, a Legfelsőbb Bíróság pedig hatályon kívül helyezte a felperes javára marasztalást tartalmazó munkaügyi perben hozott jogerős ítéletet.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A fellebbezés **nem alapos.**

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, helytállóan hívta fel az alkalmazandó jogszabályi rendelkezéseket, az azokra alapított döntésével a másodfokú bíróság mindenben egyetért.

A Legfelsőbb Bíróság PK. 12. számú állásfoglalása II. pontjának személyiségvédelmi perekben is alkalmazandó iránymutatása figyelembevételével a jogvita elbírálásakor a per tárgyát képező valamennyi újságcikk tartalmát együttesen, összefüggésükben kell elbírálni. A napilap 2006. június 23-i, június 24-i és július 7-i lapszámában **a város** költségvetésének módosításáról tudósított, és beszámolt ennek okáról, nevezetesen arról, miszerint a módosítást az tette szükségessé, hogy a felperes munkaviszonyának jogellenes megszüntetése folytán az önkormányzati tulajdonú munkáltatónak jelentős összegű fizetési kötelezettsége keletkezett. A felperes keresetében az e vonatkozásban megjelöltösszagszerűséget kifogásolta. A másodfokú tárgyaláson azonban már maga sem vitatta, hogy a jogerős ítélet alapján őt megillető bruttó összeg a cikkben feltüntetettnek megfelel. A híradásból sem tűnik ki, hogy az nettó összegre vonatkozna, annál is inkább, mivel a június 23-i és a július 7-i közleményben konkrétan fel is tünteti az újságíró, hogy a 109 millió forint magában foglalja a különböző járulékokat és a megítélt perköltséget is. A szöveg nyelvtani értelmezése szerint nem lehet következtetést levonni arra vonatkozóan, hogy az ott közölt összeg felperes részére való kifizetése már megtörtént, a cikk megfogalmazása a megítélt követelés jövőbeni kifizetésére utal, ezért nincs jelentősége annak a felperesi előadásnak, hogy a megítélt összeget nem kapta kézhez. Az, hogy a Legfelsőbb Bíróság - felperesi állítás szerint - a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte, ugyancsak nem bír relevanciával, tény ugyanis, hogy a közlés időpontjában a jogerős ítélet szerint a cikkben megjelölt összeg a felperest megillette. Nem valótlan tehát az újságnak a felperest a jogerős ítélet kapcsán megillető összegre vonatkozó állítása.

Ezt meghaladóan rámutat az ítéletábra, a valótlán tényállítás önmagában nem alapozza meg a személyiségi jogsértést. A jóhírnév megsértése csak akkor állapítható meg, ha a valótlán tényállítás az azzal érintett személy hátrányos megítélésének kiváltására alkalmas.. Ezért a felperesnek a másodfokú tárgyaláson az összeg nagyságát illetően tett elismerő nyilatkozata hiányában - vagyis, ha a 100-, illetve a 109 millió forintra vonatkozó állítás valótlannak bizonyulna - sem lenne megállapítható a hírnévrontás. **/tanú 1/** tanúvallomásából kitűnően ugyanis a közvélemény számára nem a konkrét összeg, hanem önmagában annak nagyságrendje az, ami visszatetszést keltő. Nagyságrendileg pedig a jogerős ítéletekben megállapított több mint nettó 86 millió forint is ilyennek minősül.

A felperes kifogásolta az "üti a markát" kitétel használatát. Az ítéletábra egyetért azzal, hogy e szóösszetétel jelentéstartalma pejoratív, azt sugallja, hogy valaki könnyen, munka nélkül, esetleg érdemtelenül jut nagyobb összeghez. Az azonban az újságíró szubjektív megítélése, azaz vélemény, hogy mit tekint ilyennek. Az így

megfogalmazott véleményét nem lehet minden ténybeli alapot nélkülözőnek tekinteni, kifejezés módjában nem sértő, bántó vagy megalázó, következésképp nem eredményezi a jóhírnév sérelmét (BH. 2003/407/II., BH. 1993/89, BDT. 2007/1701/I. Complex Jogtár).

Tényként állapítható meg, hogy a perbeli újságcikk kritikát fogalmaz meg a hatóságok, köztük a bíróság munkáját illetően a felperes személyéhez kapcsolódó különböző eljárásokkal összefüggésben. Kifogásolja az eljárások elhúzódó jellegét, megkérdőjelezi a döntések megalapozottságát, de a véleményből nem olvasható ki olyan jelentéstartalom, hogy a felperes korrupció révén jutott a neki megítélt jelentős összeghez, ezért alaptalan az erre vonatkozó kitétel kapcsán is a jogsértés megállapítására irányuló fellebbezés.

Az ítélet tábla mindenben egyetért az elsőfokú bíróságnak a fellebbezésben külön ki nem emelt, de a keresetben kifogásolt további közléseket illetően elfoglalt álláspontjával, e körben csupán utal az elsőfokú ítélet kifejtett indokaira. A nem vagyoni kártérítés iránti igényt illetően rámutat arra, hogy önmagában a jogsértő magatartás megállapítása nem ad alapot a nem vagyoni kártérítés megítélésére, a sérelmet szenvedő félnek bizonyítania kell olyan hátrány bekövetkezését a jogellenes magatartással okozati összefüggésben, amely indokolja a nem vagyoni kárpótlás megállapítását (BH. 2002/24/II.).

Az elsőfokú bíróság helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a megállapíthatónak ítélt jogsértéssel okozati összefüggésben a felperesnek nem keletkezett bizonyítható nem vagyoni kára.

A személyiségi jogsértés megállapítása iránti kereseti kérelem a jelen perben beolvadt a felperes nem vagyoni kártérítés iránti igényébe, ezért a pertárgy értéke a Pp. 24. § (1) bekezdése alapján 2.500.000.-Ft. Ennek alapulvételével az Itv. 39. § (1) bekezdése és 42. § (1) bekezdés a/ pontja alapján számítandó illeték összege 150.000.-Ft. Ezen összegből a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján a túlnyomórészt pervesztes felperest 130.000.-Ft, a II. és a III. r. alpereseket pedig 20.000.-Ft megfizetése terheli. Az ítélet tábla ennek megfelelően leszállította a felperes által fizetendő elsőfokú eljárási illeték összegét, továbbá megállapította, hogy a II. és a III. r. alperesek egyetemlegesen kötelesek megfizetni az Itv. 74. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 13. § (2) bekezdése alapján az ezt meghaladó elsőfokú eljárási illetéket (Pp. 253. § (3) bekezdés).

Minderre figyelemmel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve, a megfellebbezett rendelkezéseit a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint részben megváltoztatta.

A pervesztes felperes a fent hivatkozott jogszabályi rendelkezések alapján köteles a le nem rótt másodfokú eljárási illeték megfizetésére.

Az alperesnek a másodfokú eljárásban költsége nem merült fel, ezért arról az ítéletátlának rendelkeznie nem kellett.

S z e g e d, 2009. június 10.

Dr. Szeghő Katalin
a tanács elnöke

Zanóczné dr. Ocskó Erzsébet
előadó bíró

Dr. Kiss Gabriella
áblabíró